

Dette speciale har til formål at udforske og V I S E hvordan Performance Design og Pædagogik i samspil kan problematisere og kritisere uddannelsessystemet og dets “regelsæt”, særligt vedrørende evnen til kritisk tænkning og individuel tanke.

Det kan kaldes for et manifestet produceret og udformet af en neurodivers i et system, der ville have gavn af den viden, som ikke fremkommer af reproduktionen af den nuværende tendens’ forståelse af viden, men snarere kommer udefra - eller rettere skabes af dem udenfor - selv dem, som er udenfor indeni systemet.

T H E

P E R F O R M A T I V E

P R O J E C T

A N N - S O F I E

L E R V I K

No. 5 3 5 1 2

1 7 8 7 9 5
characters

A B S T R A C T

This project intends to S H O W how Performance Design and Pedagogy can come together and fuel a critique towards the educational system and its 'rules', specifically concerning critical thinking and individual thought.

One could call it the manifest of, what author Erin Manning would call a 'neurodiverse' in a system that would benefit from the knowledge that comes not from reproducing the current tendency's understanding of knowledge, but rather comes from outside - or rather outsiders. Even the outsiders within the system, such as myself.

R E A D E R

M A N U A L

Dear reader,

In an attempt to set up a dialogue between you and I - reader and text - word and world, I have designed it so that throughout this project you are asked to read and interact with the written and

C O M M A N D + A'ed (commanded) to thoroughly look in order to truly experience, understand and see.

In order to properly participate in this dialogue, please read the project in W O R D so that you can 'select all' or as a shortcut press Com. + A or Ctrl. + A.

If you cannot convert PDF into W O R D please see attachments.

C O M M A N D + A

E V E R Y T H I N G

Does it work for you?

Did U C (you see) everything? Else we must start over and try again.

M O T I V A T I O N

In the years I have been studying there has been a change in the structure within the educational system and an increased focus on how the individual can benefit to the current neoliberalistic society through its education and studies. Education seems today, primarily, to be vocational and targeted towards the job industry, rather than in the interest of creating democratic and critical thinking individuals (Faye 2012, p. 49).

The motivation for this project arose from being in the middle of the educational system for many of years and experiencing the push towards this dominating tendency - vocation and profession.

Further, in choosing a less conform university like RUC I also chose, to some degree, to swim against the societal current. And to see that the change in focus has been so overpowering that it even makes it way into educational institutions, which are in their very nature more critical and creative, underlines the seriousness surrounding this shift in focus. Then again choosing a field within RUC (Performance Design) which is even more creative, artistic and “humanistic” and then have this tendency affect the structure, or rather streamline the structure requires a call to arms.

Theoretician and philosopher Martha Nussbaum, who throughout this project will function as a frame of reference, critiques in her book *“Not For Profit: Why Democracy Needs The Humanities”* the current tendency and development in education throughout the western world and fears for the future of democracy and *thinking* and *humane* individuals.

*“Ope then mine Eyes your double Sluice,
And practise so your noblest Use.
For others too can see, or sleep;
But only humane Eyes can weep.”*

- Andrew Marvell

I am therefore motivated to demonstrate and/or to write a manifest that
S H O W S that democratic pedagogy and critiquing norms and structures
should be of value and should be appreciated and acknowledged.

And to S H O W that it can matter on a deeper level what one has studied.

“When you read, don’t just consider what the author thinks, consider what you think.”

- Mr. Keating, Dead Poet Society 1989.

C O M M A N D + A

P R O B L E M A R E A

In terms of the problem we as societies face when it comes to our educational system and the agenda when talking about teaching and what it is for, pedagogy and what it should look like and the structure of education and what we are educating towards Nussbaum elucidates:

"We are in the midst of a crisis of massive proportions and grave global significance (...) I mean a crisis that goes largely unnoticed, like a cancer; a crisis that is likely to be, in the long run, far more damaging to the nature of democratic self-government: a world-wide crisis in education." (Nussbaum 2010, p. 1-2).

No. 1: Everything is getting more streamlined and put into systems and boxes in order to reduce costs and to further and better profit making and growth within the societies.

No. 2: The humanities, arts and eros are suffering, disappearing and/or shifting form under these conditions which affects the individual's education, its structure and in the end leaves a mark on the individuals personal life.

No. 3: And, as Nussbaum suggests, the world's democracies are in danger, since the educational system does not produce the "full", critical and *thinking* individuals that a truly functioning democracy needs.

"The future of the world's democracies hangs in the balance." (Ibid, p. 2).

As a response hereto they are, in Denmark, currently working on getting a course called ‘Livsmestring’ put into the classrooms based on a proposal from the government’s stress panel. However the minister of education has declined it being a course¹.

P E D A G O G Y

“Educating the mind without educating the heart is no education at all.”

- Aristotle

In addition to Nussbaum's claim I find it problematic and somewhat paradoxical that the Danish society economically becomes wealthier and wealthier when the occurrences of illnesses and social inequality increases (Albæk 2018, p. 18).

Already in 1955 located critical theoretician Herbert Marcuse this tendency, where material goods together with the economical and the technological development increased. He proclaimed that the hope and prospect towards a better life became more and more realistic through the increasing productivity. Further he speculated that the increase in development seemed to be correlated with a decrease in freedom, since the individual no longer has the opportunity to practice and follow its urges and therefor would not be exposed to, what Marcuse saw as experiences that made life worth living.

He wrote: *"(...) den mest effektive undertvingelse og ødelæggelse, som det ene menneske kan udsætte det andet for, finder sted på højdepunktet af civilisationen, når menneskehedens materielle og intellektuelle resultater netop synes at åbne mulighed for at skabe en virkelig fri verden."* (Marcuse 1970, p. 22).

"Education without values, as useful as it is, seems rather to make man a more clever devil."
- C.S. Lewis

C O M M A N D + A

H E R E

C O M E S

T H E

P R O B L E M

L E T M E A S K Y O U

How does one write a performative and critical project

that S H O W S that

it does not have to be by the book or within a certain box to be of value?

Also academic value.

How does one come about that?

How does one prove that critical thought and critical pedagogy has not died?

(How does one S H O W that
through this form of examination?)

How does 1 make it clear that it matters and that it S H O W S ?

Is it enough that it is only 1?

N O W L E T M E

S H O W Y O U

H O W

C O M M A N D + A

L I M I T A T I O N S

Why is there a need for limitations to begin with?

To me and with regards to my understanding of the section it is of value to mention that limitations only come forth based on presupposed expectations - such as a specific fixed goal or understanding for example within a process of learning.

A N D S O

Seen that it is a critique of some sorts of societal and educational requirements I do not believe that I should participate in those predetermined demands.

C O M M A N D + A

M E
T H
O D

“ Some of the major disasters of mankind have been produced by the narrowness of men with a good methodology ”

- Alfred North Whitehead, The Function of Reason

In terms of methodology I will not be accommodating any clear understanding of method besides autoethnographies elucidated by Charlotte Baarts and Norman Denzin. Inspired by both theoretician Erin Manning and the area of ‘research-creation’ she introduced in her book ‘The Minor Gesture’ and theoretician Della Pollock and her ‘performativ (and transformative) writing’, I have decided to draw on - what can only be understood as a processual and performative intellect, rather than anchored methodologies.

“ The issue was not, it seems to me, one of simply acknowledging that artists were also researchers, but an institutional tweaking of that already-existent research category into modes of knowledge more easily recognized by the academic institution. ” (Manning 2016, p. 26).

Due to Manning’s quote above I have chosen that it will be through the performing and the process of autoethnographies that I will shift and examine the knowledge into a more ‘presentable’ formular.

Autoethnographies will be used as a mean to provide the project with an insight into my reality and lived experience as well as a chronology or timeline to underpin the thought pattern of a ‘neurodiverse’ and the ‘learning’ each autoethnography further builds on.

Autoethnographies sprung and came about based on the question whether it was possible to *write culture*. To me, it provides the possibility to write my view and experience of the culture. A culture that needs exploration through the eyes of the different people that navigate within it. Thus providing cultures that correspond to the multiplicity of people in that same culture.

“Metodisk set handlede diskussionerne således om forholdet mellem den erfarede og observerede virkelighed på den ene side og feltnoter og den etnografiske tekst på den anden. Ingen var naturligvis i tvivl om, at hverken feltnoter eller den videnskabelige tekst var et spejlbillede af virkeligheden, men derimod en konstruktion, i hvilken også forskerens egen erfaring, herunder også dens værdier, sympatier og antipatier, var indvævet.” (Baarts 2015, p. 170).

Thus, it becomes quite clear that all the researchers senses together with thoughts and feelings concerning the field area is to be of value to the research in terms of bringing about a deeper individual understanding of the experienced phenomenon.

A U T O
E T H N O
G R A P H Y

“Afhængigt af hvordan forskeren balancerer forholdet mellem henholdsvis auto, etno og grafi, kommer der forskellige typer af autoetnografiske studier til syne.” (ibid p. 171).

A U T O :

Baarts explains how the term covers nearly everything from personal narratives, literary ethnographies, interactive interview studies and to reflective ethnographies.

Though all of the above mentioned subcategories hold characteristics and qualities - some of which I acknowledge as parts of my own style of autoethnography - I do not wish to abide by these subcategories, but rather construct my very own format.

C O M M A N D + A

A U T O
A N S O

A U T O
A N S O

A U T O
A N S O

“I større eller mindre grad inkorporerer forskeren sin egen erfaring og sine personlige standpunkter i sin forskning ved at begynde med en historie om sin egen erfaring, der bliver forbundet med forskningsemnet.”
(ibid p. 173).

What I will be making use of is the reflexiveness of autoethnographies to further my critique in terms of the community that is the educational institution that I currently am a part of, together with the creative and poetic writing to forward my own narrative.

“Den autoetnografiske opmærksomhed er i konstant bevægelse mellem en udad- og en indadrettet udforskning. (...) . I praksis betyder det, at autoetnografen tager afsæt i et bestemt liv (sit eget), men skaber viden om måder at leve og erfare verden på. Den personlige tekst kan således også repræsentere en kritisk intervention i det sociale, politiske og kulturelle liv (Holman Jones, 2006), som iværksættes gennem autoetnografens reflekterede og dermed strategiske udarbejdelser af tekstens virkemidler. (...). Teksten skal med andre ord ikke bare bevæge, men også skabe bevægelse.” (ibid p. 178-179)

My format auto anso demonstrates to the core this form of societal critique that, through the writings of autoethnographies, has to be viewed in relation to my way of relating to the world.

Norman Denzin further specifies this and in his writings, concerning autoethnographies, opens up to the more performative spectre of writing an autoethnography, and thus he is included to further support my format and design.

“No self or personal-experience story is ever an individual production. It derives from larger group, cultural ideological, and historical contexts. (...) To understand a life, the epiphanies and the personal-experience and self stories that represent and shape that life, one must penetrate and understand these larger structures. They provide the languages, emotions, ideologies, taken-for-granted understandings, and shared experiences from which the stories flow.” (Denzin 2014, p. 56).

H O W I T I S D O N E

Denzin is making use of the word ‘epiphany’ to express the interactional experiences which leave marks on our lives, and from which personal character arise. Epiphanies depict ruptures in the structure of our daily lives.

“The critical autoethnographer enters those strange and familiar situations that connect critical biographical experiences (epiphanies) with culture, history and social structure. (...) [They] attempt to take history into their own hands, moving into and through, following Turner, liminal stages of experience.” (ibid p. 53)

F O R M I N G and
W R I T I N G anew the understanding
and outcome found in epiphanies
and transformation
shaped in process
and experience.

Further Denzin explains how within the section concerning liminality, ritual, and the structure of the epiphany, that the autoethnographer gravitates towards the spaces within the culture that hold the existential crises induced by the postmodern world (ibid p. 52).

M Y - S T O R Y

The mystory is concurrently a personal mythology, a personal narrative, a public story and a story that critiques. A dramatic and an interactive performance, where Denzin describes it as participatory theatre and not a text-centered event - meaning that emphasis is on performance and not reading a text.

“The mystory is a montage text, cinematic and multimedia in shape, filled with sounds, music, poetry, and images taken from the writer’s personal history. (...) It locates itself against the specialized knowledges that circulate in the larger society. (...) Focusing on epiphanies and liminal moments of experience, the writer imposes a narrative framework on the text. This framework shapes how experience will be represented.”
(ibid p. 60)

In terms of intertextuality, and based on the reading of Sterne I have become inspired by the linguistic game he puts forward to his reader in his usage of multiple languages.

C O M M A N D + A

T H E O R Y

Theory from Della Pollock and before-mentioned Erin Manning will be used to underpin the comprehension of the different kinds of knowledge and how to ‘use’ them, understand them and appreciate them. My autoethnographies will in addition help support the theories, seen they are written upon the reading of the theory and thus reveal and uncover more of it as the autoethnographies progress.

T H E

“a framework for what neither the specially talented nor the evaluatively unreflexive might do in the name of expanding the realm of scholarly representation.”

Thus supporting my idea that there is knowledge and value in expanding the limits we know and are bound by within the educational institutions.

O R Y

‘In-forming’ should be understood as the process in which the event is taking shape - in any possibly way, and therefore in which we are creating newness.

H A P P E N I N G I T I S N O W.

Essentially, it articulates the full potential of the event by ‘informing’ of the possibilities that lie beyond what we have already found and know of. It provides new modes of exploration and dialogue of the alternative process and its relevance to what we could learn in creating. Also in academia.

“The issue here is complex. It touches not only on the question of how art itself activates and constitutes new forms of knowledge in its own right but, perhaps most importantly, incites us to inquire into the very question of how practices produce knowledge, and whether those forms of knowledge can engagingly be captured within the structures of methodological ordering.” (ibid p. 26)

‘Autistic perception’ is a term made up from a modality of perception that is shared by all of us, but only under certain conditions is it felt by ‘neurotypicals’, - an idiom Manning uses throughout her book as the opposite to neurodiverse, which is to be understood as anything that differs from the norm. In naming her term ‘autistic perception’ Manning is not making a value judgement on autism, nor is she implying that all aspects of autism can be subsumed under this idea.

“Rather, I am drawing attention to a perceptual tendency that seems to be extremely pronounced within the autistic community, and also present in each of us who figure elsewhere on the spectrum of neurodiversity. This perceptual tendency reminds us that there is no preconstituted body that stands outside the act of perception, and that objects and subjects are eventful emergences of a relational field in emergence.” (ibid p. 181).

In relation to

A U T O

E T H N O

G R A P H Y

And thus especially the autonomous part of autoethnographies, I will be viewing autonomy and aestheticism within the second interpretation, namely “as a practical tendency in literature and the arts (and in literary and art criticism)”.

This categorisation aestheticism as the direction toward artistic autonomy is best understood by the call for total artistic freedom. That is, freedom from convention, morality, freedom from the duty that is to represent the reality realistically and above all and most importantly, freedom from didacticism.

C O M M A N D + A

A N
A L Y

S
I S

I will give an E X A M P L E of my
L I V E D

E X P E R I E N C E to further
the understanding of how difficult it can be to navigate within the educational structure on the basis of ones
thought pattern not necessarily complying with a desired pattern and presupposed expectations. A thought
pattern or process that will assist in making the teaching as fluent, uncomplicated, effortless, and all other
nice synonyms that helps us swallow the pill that can be called an especially one-dimensional understanding
of teaching and way of thinking.

This example stems from an educational institution where critique and creativity supposedly represent one of
the core pillars of the university.

And I'll tell it and think it and speak it and breathe it

And reflect it from the mountain so all souls can see it

Then I'll stand on the ocean until I start sinkin'

But I'll know my song well before I start singin'

And it's a hard, it's a hard, it's a hard, it's a hard

It's a hard rain's a-gonna fall
C R I T I Q U I N G
W H A T N E E D S
C R I T I Q U I N G

Divided into groups in our 'pedagogy and educational studies' course. We, the students, were to comment on
what in Denmark has come to be an accepted term known as 'konkurrencestaten'.

N E O L I B E R A L I S M

We decided to take a positive spin on the outlook on the topic in our lecture, whereafter we divided our
classmates into to groups - the pros and cons - and they were to debate based upon their assigned opinions.
The idea was to make use of what Nussbaum calls 'educating for democracy' and looking at her

S O C R A T I C
P E D A G O G Y

which consists of elements and skills such as being able to think critically about the political issues, to
reflect, debate and argue, deferring to neither authority nor traditions. The ability to have concern for the
lives of others and view them as people with equal rights regardless race, gender, sexuality and religion. And
further the ability to argue with imaginative empathy, which is an understanding of other positions from
within, thus imagining oneself in the place of another and argue from their point of view even though you do
not share their opinion (Nussbaum 2010, p. 25-26)

(You should be able to - taught how to).

However what happened was that our professor asked why we would take a positive spin on something so damaging to our university, and further if we knew how difficult it would be for the participants to place themselves in someone's shoes, someone who does not appreciate this kind of institution aka RUC. Our answer as a group, after referring back to our presentation concerning that 'konkurrencestaten' and its tight structure and singular goal might be nice to people living with for example autism, was that us being critical even though it were to 'benefit' a tendency we do not agree with, is what being critical, being non-biased and being able to do what we asked of our classmates is all about.

One of the core pillars of our university.

Our professor took over since this would not work as a "day of learning" and told us when the day - his day - was over that we should not be sad about how the day turned out.

"Children must be taught how to think, not what to think."

- Margaret Mead

Is this not what is required when	A	R	G	U	I	N	G	properly?
Is this not what helps shape our	E	M	P	A	T	H	Y	properly?
Is this not contributing to	E	D	U	C	A	T	E	properly?
Is all of above not for us to		L	I	V	E			properly?

probably.

A	U	T	O
A	N	S	O

Som Nabokov vælger jeg at skrive på et andet sprog. Ikke et andet sprog end andre sprog, men rettere mit akademiske andet sprog.

Jeg læser på engelsk, tænker på ann-sofiesk og skriver på dansk.

Jeg hælder den varme kaffe op i koppen. Mumi-koppen. Koppen som er trykt fantasi der engang var barndom og nu er inventar hos voksne børn - eller børn som nu er blevet voksne. Det ene er Peter Pan , det andet er ikke.

- Og/eller en glæde som nu er et trending brand der kan tjenes penge på.

‘Not for profit’ af Martha Nussbaum, er en bog jeg har læst flere gange, så siderne er bøjet og mærker og streger som engang skulle huskes og bruges står stadig. Nogle gange nyttigt til brug, andre gange til forvirring. Den er lidt krøllet, men ligger godt i hånden. Tanker der engang var. Tanker der engang var bliver til nye tanker nu - formet af fortidens tanker.

Hånd no. 1: bog

Hånd no. 2: kop

Øje no. 1: tåre

Øje no. 2: tåre

Uret i baggrunden er først en forstyrrelse, men som tiden går og siderne vendes bliver det til en form for trancestadie at befinde sig i. Man kan nemlig stadig. Men kan stadig fordybe sig i ting og bruge tid. Med trance og tårer tænker jeg over Marthas ord. Marthas manifest.

M A N I F E S T

Tanker bliver længere i trance tiden. Både nye og gamle tanker man tænker. Tænker bliver mere i trance tiden. Tårene tørrer og tænderne bides sammen. Det her er den verden vi lever i. Det her er den udvikling der ses.

Det kan ses - det kan mærkes - det kan læses - og det kan tænkes. I hvertfald hos nogle mennesker, skal man tage Marthas postulat angående forsvindende kritik og (med)menneskelighed i betragtning. For hver gang jeg tænker over (i længere tid) hvor sort fremtiden ser ud, eller hvor brydes min læsning. Til tider endda min tanke. Jeg bliver ked af det og oplever hvordan jeg skal læse eller tænke gennem våde øjne. Jeg mærker hvad det vil sige at være mig. Med min evne til at føle. Hyper-empati. Affektiv empati. Jeg mærker mere end mange. Det gør mig ikke bedre end andre, men det betyder at jeg ofte græder.

Af glæde - din, min eller andres. Yours, mine, ours.

Af sorg - din, min eller andres. Yours, mine, ours.

Særligt til bøger, musik og film.

Jeg læser altid minimum ét kapitel ad gangen.

For det er rart når ting kan gøres op sådan. I kapitler, kasser og klare forståelser. Sort - hvidt. Logisk, rationelt og nemt med klar besked.

Kapitel no. 1: læst (og grædt).

Kapitel no. 2: læst

Nick Cave fra højtaleren og ambulancer fra Tagensvej udgør baggrundstracket til denne autoetnografi.

You've got it - just
Keep on pushing
Keep on pushing

Push the sky away

Et kapitel omhandlende sokratiske pædagogik gik rent ind. Det handler om argumentering og dialog. Det gør det altid. Kritisk tænkning, forståelse for andre, at man passer på hinanden og samfundet og alt det dejlige og hvad nogle ville kalde utopiske som følger med.

At sidde her ved siden af bispebjerg hospital, hvor jeg kan høre sirenerne og nærmest næsten høre hvor hurtigt de løber på gangene for lige netop at passe på folk, giver fin mening for mig. Hvad der ikke giver mening er at den imaginære løben på gangene ikke lyder af nok fødder. De er ikke nok mennesker fordi andre har travlt med profit og *egget* i stedet for at have travlt med mening og *vores*.

Dem som redder os og redder *vores* slider sig selv ihjel.

Nej nej det er super. Bispebjerg vores supersygehus.

You've got it - just
Keep on pushing
Keep on pushing

Push the sky away

Døren til altanen blev lukket. Og tankerne blev lukket ude sammen med lyden af sirener.

Kapitel no. 3: pageturner	1
Kapitel no. 4: pageturner too	2
Kapitel no. 5: pageturner three	3

Der var - og er stadig - kaffe på kanden. Jeg kan dufte den.

Der var - og er stadig - tårer på kinden. Jeg kan smage dem.

N U S S B A U M

and her

S O C R A T I C
P E D A G O G Y

En liste med E V N E R som vi kender
Eller gør vi?
Kan vi? Har vi? 'demokratisk uddannelse'
Kan nogle?
Kan skole?

Kristisk tænkning - kristisk skole - RUC ? - Frankfurter ?
 Argumentering - Sokrates - dialektik - Fælles dialog ?

Uden disse hvem gavner så? Er der nogle vindere så?

Hvis folk ikke kan tænke så har vi selvhjælpslitteratur
 Hvis folk ikke kan stille spørgsmål så er det fordi at vi har et fejlrit system
 Hvis folk ikke kan forme holdninger til ex politik så er det fordi vi alle er enige og har det godt

Deler man op på denne måde i "vindere" og "tabere", så får vinderne (who arguably "can think")
 muligheden for at pushe deres egen agenda og manipulere de "andre" til at tænke ting, have holdninger og
 gøre ting som måske virker fornuftige.

Men mon ikke det er det man kalder falsk fornuft? - skole ? - Frankfurter !

Det er først langt inde at man M Æ R K E R og S E R
 hvordan det i virkeligheden ikke var det man havde brug for eller lyst til - Marcuse !

N E O L I B E R A L I S M E

Empati - "andre" - forældre ? - institution ?

Sympati - kulturer - forståelse ? - læring ?

Uden disse hvem gavner så? Er der nogle vindere så?

Hvis folk ikke har empati så er det fordi de andre ikke har det svært

Hvis folk ikke har sympati så er det fordi de andre ikke har fortjent det
 Hvis folk ikke kan "stille sig i andres sko" så er det godt at vi har vores egne bedre sko og stå i

Hvis man virkelig kan dele det sådan op - i : 'D E M' og 'O S'
 og råbe det sådan op,
 som jeg har hørt min skolelærer veninde gøre det,
 så skal vi finde ud af om disse menneskelige opdelinger og grupperinger tilkommer os biologisk - og gør de
 så skal vi finde ud af at lære mennesker at mærke og se andre (med)mennesker gennem vores kultur og
 gennem vores uddannelse og læren.

Jeg håber og råber demos.

Og hvis jeg råber 'os dem' så skal det høres

som O G S Å D E M.

Jeg vil 'dem os'.

D E M O G S Å

Jeg vil mærke demos. Jeg vil kunne se alle.

Jeg vil lære af

Pink Floyd: - Comfortably numb - Another brick in the wall - Animals

Manning on. Nussbaum done.

Det er så underligt at være så enig og sidde med side efter side og nikke til ordene af en kvinde, som er 'writing for change'

jeg er 'writing for change'

Det er hendes akademiske benarbejde.

Det er hendes manifest.

Det er hendes stemme.

Det er hendes frygt

-

(som bør deles af alle).

Det er vores fremtid.

Jeg er med i det her, jeg kæmper det her. Fra min egen lille elevpult bagerst i klassen. Altid bagerst. For skal man være forrest skal man kunne *klare sig godt*. Man skal være midt i det. Med i det. Tip top i tendensen. Aktuel. Forrest med fremskridt. Forrest med profit. Forrest mod fremtiden.

Hvilken fremtid?

Der ligger stakkevis af disse bøger. Stakkevis af disse manifeste. Hypoteser. Fremtidsudsigter.

Forudsigelser. Spekulative. Stakkevis. Bagerst i klassen. Bagerst på bibliotekerne og aldrig på boghylder fremme i vinduerne. Forrest står selvhjælp og optimering. Bagerst står de store tænkere og tænker over hvorfor vi ikke længere tænker os om. Stakkevis af potentialer. Stakkevis står de bagerst.

Bagerst står demokratiet og vakler.

Bagerst står demos og vakler.

Lou Reed med Take a walk on the wild side spiller i radioen. På en kanal som skal lukkes.

Neurodiversitet -

Yours, mine, ours

Intet bør lukkes, men mere bør læres. Af flere bør læres. Af det gamle og gode. Det gode gamle. Af de nye som ser anderledes på fremtiden. Af alle. Bagerst og forrest. Af forskellighed. Af yours, mine, ours.

Så vi ikke lukker for vores menneskelige kanal.

Men viser den. Gør den.

Della Pollock

De ll a Po ll oc k
De LL a Po LL oc k

LL eller ll ?

LL L'er ll ?

Eller ?

L'er ?

De L'er a Po L'er oc k

Performativt.	K	R	E	A	T	I	V	T	.	Læseligt.	
Forståeligt.	H	U	M	O	R	I	S	T	I	S	K
.		A	K	A	D	E	M	I	S	K	.

Skraldebil i baggrunden. Bip og larm. Tidlige timer og lugt. Lort, men massere af penge. Lige ned i lommen. Flere penge - profit. Man skal tideligt op for at kunne følge med. Giver det mening? Skal man måske være skraldemand? L'er en tidligt-oppe-tænker? Tidligt oppe betyder vel også forrest i køen? Men hvis bare alle får er det jo lige meget om man er forrest ellers bagerst. Jeg står tit bagerst. Og står der gerne. Og slår et slag for at alle får. Slår et slag for dem der er bagerst.

Bagerst står demokratiet og demos og vakler.
Giver det mening?

Mere Manning. Mere mening.

I forbindelse med Minor:

Hvordan skal jeg så forholde mig til MINORities og forklare neurodiversitet, uden at det henviser til at kritikken udelukkende kommer fra enten minoriteten eller neurodiverse fra mindre kasser?

Neurodiversitet står oftets bagerst også. Neurodiversitet i demokrati. Diversiteten i 'demos'. Det at ikke alle er ens, men at det er det som er formålet, nemlig at alle kan gøre og at alle skal høres og at alle når at få.

Yours, mine, ours

Er det fair at argue at store kasser - majoritets kasser
Ikke er kloge kasser?
Ikke er kritiske kasser?

Er verden ikke bare bygget op af små kasser? Mannings mindre kasser kan da diskuteres at være dem der er flest af. Og passer alle mennesker ikke snart ind i en lille kasse også efterhånden? På den måde bliver mindre kasser vel til de fleste kasser. Meste kasser.

Men stadig mindst sete kasser.

Majoriteten er de mange kasser.

Mange kasser er mangfoldighed. Vi er mere. Vi er mening. Med meninger og diversitet. Forskellige med stadig ens. Ens som equal. Små men vigtige forskelligheder.

M I N O R
M A J O R

M E N

Hvorfor skal majoriteten ikke tilgodeses <— er det et ord? Og hvis, er det så det rigtige ord? Hvorfor tænker man overhovedet i kasser? Hvorfor tænker man kun på én kasse? Er det nemmere sådan? Er det fordi det er en nem kasse? En ukritisk kasse?

En 'ikke-klog' kasse?

En 'vi-følger-bare-med' kasse?

En kasser der nemt kan manipuleres og flyttes rundt med?

1 1

En flyttekasse.

Hvorfor skal kassen helst være så tom som muligt - så at sige?

Hvorfor skal kassen ikke lige netop have så meget med som muligt - tyngde - så at sige?

H V O R F O R T Æ N K E R
V I I K K E
O U T S I D E T H E
B O X ?

Fyld kassen med mangfoldighed og neurodiversitet

L'er

Tænk på alle kasserne. De mange kasser. Dem med tyngde og mest i. De meste kasser.

Der skal være plads til os (alle),

- vi har asperger, - vi er hyper empatiske,

Vi kan bidrage til større forståelse. Af meget, og på nye måder.

Større forståelse af sort og hvid.

(asperger)

Større (med)forståelse af både "sorte" og "hvide" - og grønne og røde og blå - alle.

(hyper empati)

Yours, mine, ours

I forhold til mig, i forhold til Manning, i forhold til the minor holder en tung kasse mening.

Der findes egenskaber som skal medbringes og udforskes, så det kan gøre os mere 'demos'. Mere gørende.

Mere menneskelige. Udfolde os til mennesker som viser og gør mennesker.

Manning

Canada

Transdisciplinær

Research-creation

art-based research

Mon ikke trappen burde gå den anden vej,- for denne her research-creation idé er da hvad jeg kalder opad. Det går da op-ad. Eller hvad? Frem-ad? Eller hv-ad? Hvilken ad går det? Og hvornår er det bare ad helvede til?

Research-creation aka art-based research kombineret med en minor-kasse kan finde svar eller elementer vi endnu ikke vidste var relevante for, eller en del af vores proces eller "mål". Det kan vise os at processen eventuelt er målet. Eller måle hvordan processen mærkes. Ikke bare af de "mange" (major) , men også af de "minor" (minor). Kombinationen kan åbne op for en "udover-det-kendte"-kapacitet.

Research-creation aka art-based research er kommet for at blive.

Det kan mere end

W H A T

A C A D E M I A

T H O U G H T.

Metodisk ligger der så meget gemt mellem rummene eller kasserne som allerede findes hos majoriteten. Nu imellem kasser. I mindre kasser. Minoritetens kasser måske. Hvad har de i sig? Der skal kigges på rummene mellem rummene. Mellem kasserne eller måske bare bryde kassernes vægge ned for at se hvad der sker idet vi gør det.

Processen.

Det at gøre.

Det vi gør mellem det vi gør som vi skal gøre fordi det har vi lært.

Hv-ad ligger der? Mellem kasserne?

Mellem kasserne ligger mellemrummene. Af logisk nødvendighed. Og de skal inddrages. For de bidrager.

M E L L E M R U M M E N E

En smuk udfoldelse og demonstration af mellemrummene mellem klassiske forståelser og klassiske metoder. Måske endda værd at kalde 'mellem metoder'.

En boremaskine borer i baggrunden inde hos naboen og Masterchef kører i rummet ved siden af mig.

M E L L E M R U M M E T

V E D S I D E N A F.

En boremaskine, som borer sig længere ind i murstenene og giver mig hovedpine i klassisk forstand. Er det grundsten? Eller byggesten? Kan de lægges alle steder og bygge hvad som helst eller skal de ligge til grund og bygge samt bære hvad vi kender, er trygge ved og er vandt til? Og hvad med

M E L L E M R U M M E N E
M E L L E M D E M?

Og Masterchef som holder en 4 dages workshop for deltagerne, så de basalt lærer at behandle råvarer, tekstture og materialer med en vis form for respekt. Derefter er det uge på uge med halve teknikker, gåpåmod samt kreativitet og kaos i køkkenet.

Men hey, 18 ud af 20 gange står der en tallerken som repræsenterer et resultat og en færdighed som kommer af kreativitet, kaos og "nyt". Selv de 2, der ikke når dommerbordet, har en proces og når en lærdom som sidder fast og genlyder ny viden og ny vej. En omvej? En

M E L L E M
V E J

Eller hv-ad?

Research-creation

art-based research

midt i processer

mellem metoder

ny viden

A U T O

A N S O

vol. 8

More on Manning.
Mere om Manning.

Så hvor stor en forskel gør det egentlig?
E og M dér er forskellen
E.M
Erin Manning

m O r e o N
m E r e o M

M A N N I N G
E R I N
I N G

Jeg har gået til og fra engelsk i mine år i uddannelsessystemet - eller rettere fra engelsk til spansk til engelsk til dansk.

Manning snakker om en 'autistic perception' som holder muligheden for at forstå, opleve og facilitere 'mere-end'

'more-than'

Mere end bare det sagte. En overlevering som exceeds the "normal".

M E R E E N D

(muligvis mere end mine sprog)
Og hvorfor skal man vælge hvis meningen er klar?
Ydermere hvis meningen er forståelig.
Både af sender OG receiver.

Dansk I I

english I I

español I I

Maybe we are M O R E T H A N that

Måske vi skal holde op med alle de kasser. Og bare bruge pladsen.

Forstår du? I I

Forstår du ikke? I I

P E R C E P T I O N
A U T I S T I C

(UC)

(you see) I I ?

Jeg sidder på gulvet i skygge, men med fødderne i en varm solskinsplet på terrassen.

Plads til alle. Plads til flere. Plads til meget. Plads til mere.

Giv plads - Ryk en balde så er der plads til alle.
Ryk din forståelse længere, så er der i sandhed plads. Plads til flere. Plads til mere.

Ryk din forståelse til et sæde som kommer før det bevidste,

mere end kun én balde
så kan vi inkludere alt og alle

Man kan ende med at sidde ved siden af Mannings minor gesture, som bevæger sig frem mod det bevidste og i sin flytning rykker mere med sig. Mere end det sagte. Mere end det følte. Nye dimensioner - alternative muligheder og udfoldelser for hvad oplevelsen ellers bærer på samt mange flere sæder at sætte sig på i en y eksistens.

- The capacity to actualise where the actual is not-yet - The minor gesture kan lede til nye steder. Steder som ikke er "de kasser vi kender" - fra the major.

Jeg har tidligere tænkt kasser lidt ligesom stole-dans, eller hvad det nu hedder. Der er en kasse (stol) til hver. Så bliver der fjernet en og man skal gerne stadig kunne finde en kasse - hvori man kan passe.

Der bliver fjernet flere og flere og til sidst er der kun majoritetens kasser tilbage.

- hvad med alle os som ikke kan sidde på de kasser?

Engang i en dansktime sagde min lærer til mig at jeg ikke skulle 'springe over hvor gærdet er lavest', hvilket jeg ikke forstod. - Jeg hører en sætning, og ikke majoritetens brug, om man vil. -

Jeg spurgte hvorfor jeg dog ikke skulle springe over hvor gærdet var lavest? Det virkede dumt (ulogisk) ikke at springer over der.

Jeg blev bedt om ikke at svare igen og pænt sidde stille og udfylde opgaven korrekt.

Men nu P R Ø V E R jeg igen :

Jeg er, endnu engang, i min uddannelse blevet fortalt at nu skulle jeg ikke 'sætte mig mellem to stole'.

Hvilket jeg dengang var nødt til at slå op og nu har gjort igen.

Dette står som eksempel i Den Danske Ordbog - meget apropos - :

"Men som systemet er, ender de unge mennesker med at sætte sig mellem to stole – uden succes i tennis og med en halvdårlig eksamen i skolen.⁴"

Idet jeg har åbnet for at the minor kan frembringe noget rigtig spændene, ikke bare ved 'kasserne' men også 'imellem kasserne', altså i 'mellemrummene'. Så spørger jeg nu I G E N :

Hvorfor ikke sætte sig mellem to stole?

Hvorfor ikke sætte sig mellem to kasser i vores stole-dans? - Bare fordi der ikke er kasser nok betyder det vel ikke at der ikke er plads nok. Man skal bare kunne se muligheden for at sætte sig - ikke på kasser, ikke på stole og ikke på sæder - men, imellem dem. Sæt dig på alt muligt andet. Bryd med reglerne hvis ikke de giver mening. Hvis ikke de giver plads til dig, mig, forskellighed og Manning. Hvis ikke de giver plads til yours, mine, ours.

Jeg sidder på gulvet, nu med benene helt varme fra fuld solskin på terrassen.

A U T O A N S O vol. 10

A U T O E T N O G R A F I

C H A R L O T T E O G

B A A R T S

Der spiller jazz på en kanal som skal lukkes og der drikkes kaffe.

jazz kommer fra radioen og
kaffen kommer fra kanden.

Jeg faldt over et fokus på de forskellige opdelinger af autoetnografien. - Det er nok et fokus som passer ganske godt til min måde at se verden på. Det er nemt når det er opdelt i forståelser. (asperger)

Auto	1
Etno	2
Grafi	3

1,2,3 - første plads, anden plads, tredje plads ? - rang af vigtighed ? Eller bare logisk tællen ! (asperger)

Eftersom at alt mit omhandler en autonomi og et klart individuelt synspunkt P L U S at alle går under velkendt titel og format aka. 'auto anso' må det jo siges - meget - at indskrive sig i l'eren. Selvet optaget af sig selv.

A	U	T	O	mig
				mig
A	N	S	O	mig

Eller uforstående overfor de manglende selv'er hos andre? Eller uforstående overfor de mange selv'er der er samlet i en kasse som ikke kun holder én men nærmere er en større samling af mere ens selv'er, hvor jeg er udenfor? Eller uden indsigt eller invitation ind i andres verdener og/ eller oplevelser af den vi deler?

Til en vis grad er vi vel alle autonome i den forståelse at vi er selv-tænkende og vores eget selv - og der er jo ingen som siger at man som tænkende ikke kan eller må vælge en mere (neuro)typisk vej at gå. Som neurodiverse og derved en del mere 'auto' om man vil, kan man ikke altid vælge den neurotypiske vej, - men man kan forsøge at følge den vej, der er lagt af neurotypiske og måske udgør normalen. Gør vi det for at undgå for mange clashes? Vi skal jo gerne have et fællesskab også - hvori vi mødes om noget fælles. En kultur. En 2'er.

Og er det ikke der 2'eren aka 'etno' kommer ind i billedet? Oplyst om kontekst. Oplyst om hvad der sker. Er der en grund til at auto kommer først?

Auto-etno-grafi		
1	2	3
mig	kultur	viden

Skal der åbnes op for hvad vi hver især “ser” og “har” (1) før vi kan nå ud til hvad der sker i de begivenheder *udenom* os i bestemte (sociale) kontekster (2) ? Og først herefter kan der reelt anvendes en videnskabelig proces (3) hvor både auto og etno kan være omdrejningspunkt for produktionen af en viden af det iagttagede. 1 2

Og hvis jeg er mere auto anso end noget andet er det så fair at tælle 1 1 1

I stedet for 1 2 3 ?
Eller 1 1 3 ?
mig mig viden

Som i at stille det spørgsmål om hvorvidt jeg kan deltage i den videnskabelige process når der er tale om en kultur som jeg ikke altid føler mig hjemme i eller en del af.

Narcissiseus’ historie åbner op for megen kritik. Ergo må Auto Anso gøre det samme. L’er hv-ad? Autonomi er altså tosidet. En frigørelse fra det eksistrende og en narcissistisk selvoptagethed.

Kritik.
Af auto.
Kritik af mig.

Der er da også noget at hente i at tælle 1 1 3.
1 aka mig aka jeg’et aka selvet er socialt konstrueret, så måske ligger 2’eren i nogen grad allerede i 1’eren?

Medmindre man følger Manning som bygger hendes neurodiversitet på N E U R O og derved ikke udelukkende ser selvet som en konstruktion der dels opbygges af kulturen.
1 (lille) 2 3

A U T O A N S O vol. 11

Jeg har kaffe i koppen og er vendt tilbage for at genlæse den favre nye Della Pollock verden.
Huxley står på reolen og skinner. På flere måder.
Min edition er nemlig sølv og L’er mirror-inspireret så bogen rigtig reflekterer. På flere måder.

Lad mig skrive dig hen mod en ny verden.

P O L’er O C K skriver om skrivning.
L’er nærmere, så skriver D E L’er A om ‘performative writing’
og om nye verdener

Verdener af ny viden.
Verdener som udfolder sig M E L L E M læser og skriver.

Hvis det overhovedet hedder 'skriver'. Forfatter. Writer. Typist. Person who presses the keys. Og sparker bolden igang. Og ser den overskride grænser. Landegrænser. Verdensgrænser. Grænser for hvad tekst kan og er. Og bør være. 'Skrivere' som Lawrence Stern, der inspirerer når han tager os med på hans følsomme rejser udover landegrænser og ind i oplevelser af æstetik, der grænser til den ukendte verden og forståelse. Læring. En 'skriver' inviterer en 'læser' ind i sit univers, hvor følsom, normativ eller auto den end måtte være.

Performative writing er en fælles aktivitet og produktion af mening. God skrivelyst.

Jeg mangler vel i så fald en læser. Nu hvor jeg er en skriver.

- If a tree falls in a forest and no one is around to hear it, does it make a sound? -

Men min verden er kun ny for læseren. Jeg har levet i den i flere år. En manual er på sin plads. God læselyst.

A U T O A N S O

A N N O 1 9 9 2

P O L'er O C K vil ikke afgrænse for denne praksis. Alle skal kunne være med. Ingen bestemte elementer, der skal medbringes. Ingen fastlagte retninger for hvad P W er.

If P W falls in a forest and no one is around to hear it, does it make a sound?

It should !

Alle bør høre om P W

Det er et fælles frirum og en kreativ fælles praksis. Det er frihed.

Jeg *hørte* om P W da jeg *læste* P D.
Nu deler jeg min verden via begge.

Takketale går ud til P D, D P & P W.

(Takketale går ud til No. 1. Performance Design

No. 2. Della Pollock

No. 3. Performative Writing)

A U T O

A N S O

vol. 12

N O M I

K E Y W O R D S:

O G

L'er forståelser af hvad autonom æstetik er og kan:

Æ S T E

En løsrivelse fra andre parametre. Den bryder med normen
Den bryder med politisk korrekthed. Den må gøre & vise alt
Emancipatoriske forståelser.

T I K

Elsker

V L A D

I M I R

Kunne være et eksempel herpå. I hans fremlæggelse af
kærlighed og taboo, som skal belyses. Provokere.
Humbert Humbert og Dolores Haze.

N A B O

Det er ikke nødvendigvis smukt, men frem det skal det.

K O V

L O L I T A

Eller

L A R S

Kunne være et eksempel herpå. I hans fremstilling og
og fremhævnning af det ned-tyssede. Eller anderledes.
Måske der kunne findes noget smukt i det alligevel?

V O N T

R I E R

A N T I
C H R I S T

D E R U D O V E R

kan der trækkes klare para ll e ll er til 'autistic perception'
para LL e LL er
para L'er e L'er er

hvori neurodiverse oplever med the minor som det der fører an og
baner nye muligheder. En anfører der bedst lokaliseres i eksempler
som: i 'Riget' hvor opvaskerne holder sandheden L'er 'Idioterne'
hvor "idiotien" fører frem mod en større livsoplevelse og indsigt.

Selvfølgelig kan autonom æstetik føre an. Selvfølgelig kan autistic perception føre an.

Hvorfor skulle man ikke kunne føre an bare fordi man ikke kan føre en samtale?

Laurence Stern skriver forord eller bliver først født i kapitel 3 men fører os igennem 'før-forståelse' først.
Han vil gerne føre os fra A til B, men når aldrig rigtig frem, da sidegader, mindre gader eller ubetrådte stier
har forrang for vores anfører. Men betyder det at han ikke fører os et sted hen?

Sterns autonomi bryder med normalen i hans fortællinger, rejser og føren, da det ikke er målet at nå fra A til
B. Men rettere er målet aldrig at nå frem. Og derved nå frem til noget andet. En anfører der med vilje fører os
på "gale spor" for lige netop at nå frem.

Ikke fra A til B men måske nærmere fra U til C - for på hans følsomme rejse bliver man ført frem
up until UC
(up until you see)

Uret tikker og kaffen dufter af brun. På tegnsprog er brun og kaffe faktisk samme bevægelse bare i forskellige retninger. Snak om whether patterns.

Tik
Tik
Tik

Endnu mere om Manning.
Tredje og sidste om Manning.
1 2 3

‘autistic perception’

‘autie-type’

‘neurodiversity’

‘in-forming’

‘in-act’

‘bodying’

Termer, som dukker op jo længere man læser - jo dybere du graver. Midt i trafik-larmen fra den åbne terassedør hedder det sig endnu engang at man bør se dybere - indad. Ind-ad. For det er ifølge Manning indefra (O S A L L E) at man finder mening.

Dig (læs på dansk)
Dig (læs på dansk)
Dig (læs på dansk)

(og hvad end du læser det på dansk eller engelsk er det svaret)

Dig (read in English)
Dig (read in English)
Dig (read in English)

Der er ikke plads til kasser længere. Kasser til du og jeg og de andre i din og min båd. Manning mener at der er plads til forskellighed. Plads til diversitet. Plads til more than.
Jeg er ening og mener at det giver plads til alle. Plads til demos.

Dig
Mig
Alle

Ingen kasser.
Kun lærdom og viden vi deler. Deler med Diane fra Twin Peaks
Og således altid har vores viden med os.

Dig, mig og Diane
Fælles i verden, typisk og ikke-typisk - i demos og demokrati.
Fælles om viden - viden fra alle kroppe og hoveder. Tanker og processer. Universiteter og diversiteter.

C O M M A N D + A

D I D

I

J U S T

P R O D U C E

K N O W L E D G E ?

Manning is questioning the production of knowledge - is there only one acceptable form of knowledge?

Nussbaum is questioning the future of our democracies if we only produce the form of knowledge most sought out today. The knowledge of profit-making.

When I am questioning value, I question the value of “knowledge”, the value in our educational system, the value in our society and thus the value of being human, individual and living, based on learned and innate “knowledge”.

M A Y B E
K N O W L E D G E I S,
A M O N G S T O T H E R S:

Creativity to grow to learn from others music to be new to reflect to fail
To be critical poetry to dare to create passion to do before you know art
To play to learn bodying to be proud philosophy to be cultural beauty
To experience to do different history limitless to seek boundaries to explore to try
To perform to think to be or not to be to human to live to know as you
- Yours, mine, ours

“We don’t read and write poetry because it’s cute. We read and write poetry because we are members of the human race. And the human race is filled with passion.”

- Mr. Keating, Dead Poet Society 1989.

Lytter til Leonard Cohen i høretelefoner for ikke at forstyrre de andre i toget. Vi har jo alle betalt lige meget - men meget - for vores billet, så alle skal have lige plads. Plads til alle. Lige plads til alle.

1		2		3
A U T O		E T N O		G R A F I
	Auto	-	autonomien	-
				jeg
	Ethno	-	kulturen	-
				os
Graf		-	videns process	-
				vores viden om <i>os</i> og <i>jeg</i>

Denzin skriver at der altid vil være et bias men at man kan hjælpe læseren ved at være åben omkring sit bias. Altså - mere auto tak. Jo mere bag-grund jo mere for-ståelse. Det at lade læseren mærke dig, kende dig og vide hvad de - som dig - har at gøre med. Everybody knows.

Mi casa es su casa men med en auto-indragelse - a la mi auto es su auto. Everybody knows.

I forbindelse med neurodiversitet i denne blanding er det vel særligt vigtigt.

That's how it goes - Everybody knows.

Er der lige plads til alle? Lige plads til neurodiversitet? Og plads til deres viden?

Er E T N O for alle A U T O S ?

Som et mennesker der lever og afhænger af tommelfingerregler - kan jeg fortælle at der jo i hvertfald er lavet et regelsæt for hvordan man kan passe ind. Everybody knows. "Fælles" viden for indpasning.

Hvis ikke et regelsæt, så i hvertfald guidelines. Men er de ikke alle steder? "Man bør gøre sådan her" eller "man kunne gøre sådan her".

- Jeg vælger dem tit fra. Særligt hvis de ikke giver mening og er ulogiske.
- Jeg går ind i en elevator og bliver stående i samme retning. De andre i elevatoren kigger på mig og jeg smiler til dem alle - det er nemlig pænt at gøre. Jeg vender mig først mod dørene når et lille pling siger at jeg er hvor jeg gerne vil være. (Jeg gør som jeg gerne vil gøre).

Hvis man vælger regler fra - så godt som man nu kan - tæller man så	1	1	3	?
Og lever man med regler - så godt som man nu kan - tæller man så	1	2	3	?

Er man ansvarlig for at lære reglerne? Er det bedre for alle hvis man kan reglerne?

Etiske regler - ja. (Tommelfinger - Everybody knows)

Elevator regler - nej, for så var de aldrig blevet smilt til.

Jeg stopper aldrig med at smile til andre, for det gør mig glad.

(hyper empati)

Og når andre smiler betyder det at de er glade.

(asperger)

Jeg har muligvis

en tillært dybere forståelse af smilet på grund af Nat King Cole som Everybody knows.

M I N D R E 'D E M'

M E R E 'O S'

T I L B A G E T I L

D E M O S

Jeg har sat Patti Smith på - aktivt valg.

Where there were deserts I saw fountains
Like cream the waters rise
And we strolled there together
With none to laugh or criticize

D E M O S for mig lukker det op for mine to hovedpunkter:

A L L E - Folket. Neurotypicals and neurodiverse alike. Plads til alle.
O G Forskellighed og mangfoldighed.

S H O W - At V I S E / demonstrere vores viden.
Og værd.

Jeg blev for ca et år kontaktet i forbindelse med at skulle designe en demonstration for autodidakthed. Og jeg er jo særligt glad for A U T O - Men jeg er ikke særligt glad for at skulle "designe" 'D E M O S' - og derudover fandt jeg det underligt at man under tematikken ringede til en akademisk uddannet person.

Jeg havde tænkt det på én af to måder: - Helst en blanding måske endda.

No. 1. At det autodidakte blev dyrket - Det at prøve sig frem og gøre. Processen.

No. 2. At lade 'demos' "designe" demonstrationen - At lade de mennesker der er tale om vise det.

Det at demonstrere betyder for mig at:

No. 1. At bevise / V I S E noget. (noget jeg prøver gennem hele opgaven).

No. 2. At folket vil høres L'er giver deres mening til kende - og viser netop det.

M I N D R E 'D E M'
M E R E 'O S'
T I L B A G E T I L
D E M O S

Der er vel mere der bliver

V I S T O G G J O R T

hvis man i sandhed

D E M O N S T R E R E R
D E M O S

i alt folkets mangfoldighed.

Det at kunne demonstrerer en menneskelighed - hvad man / vi vil - *virkelig* vil.
hvad man / vi kan - more-than.
hvad man / vi er - (hver især) værd.

Men det at demonstrere er også mit grundlag for validering, evaluering og vurdering. Selv når man bryder med kasserne og viser more-than skal det kunne valideres som at være noget værd. - Not everything goes. Man skal kunne kvalificere sin brydning.

Vi har brug for både neurodiverse og neurotypicals - man skal have noget at bryde med før man kan bryde.

Det er vigtigt at vi også har noget fælles - og noget til fælles. Så det hele ikke bare er mig, mig, mig.

A U T O

A U T O

A U T O

Jeg har lært fra Pyrus at hvis alle gør som de selv vil, så er der jo ikke nogle til at gøre det som andre vil have dem til at gøre og således får man ingen legekammerater - fordi alle kun vil lege deres egne lege.

Der er altså ikke tale om en ubegrænset automi i forhold til vidensdannelse, men der er tale om at spektret skal udvides så der er plads til alt som kan valideres så at sige. Kan det vises og demonstreres at der er noget at hente så skal der også være plads til det. Og det er mere end man måske lige tror.

more-than

A L L E skal have lov til deres eget jeg og A U T O

men vi skal også kunne forstå hinanden og mødes i et større

F Æ L L E S S K A B

et demokrati, hvori der er forskellighed, forståelse og legekammerater.

The power to dream, to rule
To wrestle the world from fools
It's decreed: the people rule
It's decreed: the people rule
We have the power.

A U T O A N S O vol. 16

Podcast. Bob Dylan: Album by Album. Like a rolling stone.
How does it feel?

Jeg er lige kommet hjem fra kontoret og kan nu skifte skolens billige filterkaffe ud med en espresso på lækre bønner.

At male bøunnerne larmer lidt og overdøver i en kort stund podcasten. Det tager også lidt ekstra tid op imod instant-kaffen og efterleder lidt mere opvask, M E N slutresultatet er processen, rodet og ventetiden værd. En vigtig proces skal ikke fremskyndes.

Research-creation also known as art-based research indeholder undersøgelsesmetoder som udvider den normale forståelse af hvad det vil sige at undersøge - og derved lære. Det at stille spørgsmål som ikke normalt ville blive stillet. Det at sætte sig mellem to stole. Det at gå retninger som ikke normalt ville blive gået. Måske slet ikke på belagte veje. Ikke engang en sti. Men til tider ud på hvad anses som uansvarligt terræn. Det at finde noget 'out there' - hvor læring ligger, men først skal ledes efter. Det at indrage

M O R E T H A N

Hvor processer, kreativitet og metoder kan udfolde muligheder for ny og alternativ

L Æ R I N G.

Research-creation aka art-based research er så den artistiske researcher aka mange af os, kan benytte os af

M E R E E N D

Den anderkendte normative forståelse af intellektualitet og V I D E N.

Vi kan mærke hvordan det føles.

Lære matematik af musik.

Prøve processer som får det til at rode mere end nødvendigt og mærke hvad det ekstra rod gør ved smagen.

Flytte os fra A til et andet B. Eller hvem V.

(hvem ved)

Vi kan smage på farverne.

Måske endda male med bønner.

Jeg synes eksempelvis:

No. 1: Brun smager af kaffe. Kaffe smager af bønner. Jeg maler bønner. Bønner er brune. Jeg kan male med brun. Jeg kan male brun med kaffe. L'er måske smager kaffe sort?

No. 2: At det giver mig noget. At det giver mening. Også akademisk. Giver det mening?

J A I I

Det giver mig mening.

N E J I I

A N D E T ?

If so then - How does it feel?

Venligst demonstrer.

Jeg mener at det var en af J.D. Salingers store irritationer - når folk siger at kaffen er klar og den ikke endnu er.

Nogle gange tager det (- som er anderledes - det med et twist - det som er mere end) bare lidt længere tid før det giver mening.

UC ?

I I ?

C O M M A N D + A

O N C E A G A I N :
D I D I J U S T
P R O D U C E
K N O W L E D G E ?

As I am arguing in this project there should be no need for merging any fields nor should there be any need to assess the production of knowledge when looking at the humanities, arts and creative side of the spectrum by any standard other than what the field has set up for itself. The criteria for measuring the arts and humanities are already within that study - just because the fields do not live up to today's 'worth' in which society looks to for 'value', does not mean that it cannot be 'measured' nor meaningful.

I T S H O W S A N D
I T C A N B E F E L T

The things outside the box hold just as much importance as the things inside. If not more. The outsiders and outside things are, to me, the things I am less eager to put into storage actually. They should be accessible. Within reach and acknowledged. Only like this can we truly look to demos and experience its full extent. The understandings and interpretations made by all of us. Accessible. So that we can learn from them.

“A story is always an interpretive account, but, of course, all interpretations are biased. However, many times a storyteller neglects important structural factors which have impinged on his or her life. Or if such forces are addressed, they are interpreted from the teller's biased point of view. Many times a person will act as if he or she made his or her own history when, in fact, he or she was forced to make the history he or she lived.” (Denzin 2014, p. 57)

N E U R O D I V E R S E

Vi er individer, vi er autos med hvert vores bias, vi er forskellige og har hver vores viden og værd. Hver især.

N E U R O D I V E R S E
M E N M E D N L Æ R I N G

Som også kan findes i det akademia - men bliver der gjort plads til det? - den alternative læring det holder?

Der er neurodiversitet i akademia. Nok at lære af. Både i det gamle og velkendte - det i kasser og det på de bagerste reoler - og det nye og udforskede - det i mellemrummene og det som nu er 'not-yet'. Alt. Alt det og mere. Samt more-than. Det kan findes i akademia når man lærer af eksempelvis:

F O R S K E L L I G H E D,
A N D R E S A M T
K O N T E K S T E R O G
P R O C E S S E R

(from A to E)

(LÆR)

Og (1) finder kasser, mellemrum, Manning & the minor gesture, muligheder og mere i (vores) 'forskellighed' og 'autos'.

(2) Man lærer af og finder blandt andet Denzin, forståelse for 'the other' og derved empati, og man finder Sterne og/i hans rejser sammen med 'andre' og gennem vores "fælles" 'etno'.

(3) Når man kigger på kontekster og processer kan der gåes i dybden med kontekster som historiske eller sociale. Og åbnes op for processer som eksempelvis kreative arbejdsprocesser som research-creation eller videnskabelige processer hvortil 'grafien' kommer ind i billedet.

H V A D M E D A T V I
F A N D T P L A D S O G
T I D T I L B E G G E ?

Mere end neurotypiske, da de neurodiverse tydeligvis også er at finde.
Plads til den mening af vores forskellighed i læring og i vores hverdag og

L I V
yours mine ours

L A D O S S E M E D
F O R S T Å E L S E,
N Y E (os) Ø J N E O G
F R I H E D S G R A D E R

Jeg håber og råber demos.

os + dem = alle
dem + os = demos

alle = demos
demos = alle

Jeg vil alle. Jeg vil demos.

C O N C L U S I O N

Throughout the project - throughout this process (of creating, producing and reflecting) I have tried to the best of my abilities to S H O W how it is of value.

How it is possible in academia to be performative and outside the box.

And it shows.

And the way we should be measuring these are not by the same device as economics or engineering, but by the showing and demonstration of what it can do - when you know of it, when you know when to, when you know where to, when you know how much it brings with it when you do it. When you put it into practice.

Practice being human. Practice being more-than.

D O I T

"And medicine, law, business, engineering, these are noble pursuits and necessary to sustain life. But poetry, beauty, romance, love, these are what we stay alive for."

- Mr. Keating, Dead Poet Society 1989.

What is important however, and where we meet obstruction, is that these crucial fields such as art, philosophy, critical pedagogy which possesses creative modes of knowledge should be viewed as such. As crucial. As producing knowledge. As showing us that it matters. That it can matter on a deeper level what one has studied.

I T S H O W S

C O M M A N D + A

S O T O A N S W E R
M Y P R O B L E M
F O R M U L A T I O N :

L I K E T H I S

L I K E T H I S

L I K E T H I S

L I K E T H I S

L I K E T H I S

L I K E T H I S

I am guessing that I am not alone in not being for profit. I am guessing that I am not alone in being neurodiverse. I am guessing that I am not alone in fighting and writing for new worlds. Or just a larger world. I am guessing that I am not alone in being outside the box. I am guessing that I am not alone in proving that all knowledge matters. Or just all matter. I am hoping that it is yours, mine, ours and that you

L I K E T H I S.

P O S T
S C R I P T U M

I have experienced, through this process of writing and creating that Denzin was right in explaining that the written 'lived experience' both returns to the experience - in the telling of it - and also re-presents the experience as an embodied performance - in the writing of it.

I however would like to suggest that it does one more additional thing: It sets in motion the revealing of another layer - in the experiencing of the juxtaposition and interplay of the experiences. A layer that hides between Denzin's two understandings. B E T W E E N.

To me, it became clear - it showed itself - in the process of writing, performing and thinking, in the feedback from another that turned into a proof and a demonstration of a dialogue that facilitated, elucidated and communicated the being and the presence of the minor gesture. It was captivating. It was of value. And within the research and the creation of the more-than there was something there. It shows within the process of performing. Sometimes, and to some people, it comes automatically.

A U T O - matically. By itself. By our selves.

And then you just have to open your eyes so that UC.

'It' S H O W S .

B I B L I O G R A P H Y :

B O O K S :

Albæk. M, *Ét liv, Én tid, Ét menneske - Hvordan vi glemte at leve et meningsfuldt liv*, 2018, Gyldendal ,1st Edition

Baarts. C, *Autoetnografi* Chapter 8 in *Kvalitative metoder - en grundbog* by Brinkmann S. & Tanggaard L, 2015, Hans Reitzels forlag, 2nd Edition 3rd Issue

Comfort. K, *Art and Life in Aestheticism: De-Humanizing and Re-Humanizing Art, the Artist, and the Artistic Receptor*, 2008, Palgrave Macmillan, 1st edition

Denzin. N, *Interpretive Autoethnography*, 2014, Sage Publications Inc, 2nd Edition

Faye. J, *Videnskab og Samfund* Chapter 1 in *Hvordan styres Vidensamfundet* by Faye. J & Pedersen D.B, 2012, Nyt fra Samfundsvidenskaberne Frederiksberg C, 1st Edition

Manning. E, *The Minor Gesture*, 2016, Duke University Press

Marcuse. H, *Eros og Civilisationen*, 1970, The Beacon Press

Nussbaum. M, *Not for Profit - why democracy need the humanities*, 2010, Princeton University Press, 16th Edition

Pierce. D, & de Voogd. P, *Laurence Sterne in Modernism and Postmodernism*, 1996, Rodopi

Pollock. D, *Performing Writing* Chapter 5 in *The Ends of Performance* by Phelan E.P and Lane J., 1998, New York: New York University Press

Sterne. L, *En følsom rejse gennem Frankrig og Italien af Mr. Yorick*, 1841, J. C. Magnus. S. Triers Forlag og Tryk

W E B P A G E S :

Bæksgaard. E, *Politikken*, located 5th of March 2019,
<https://politiken.dk/forbrugogliv/sundhedogmotion/art7067031/Stresspanelet-vil-l%C3%A6re-unge-at-mestre-livet>

Den Danske Ordbog, located 27th of April 2019,
https://ordnet.dk/ddo/ordbog?subentry_id=59010151&query=s%C3%A6tte+sig+mellem+to+stole

Olsen, J. *Folkeskolen - Fagblad for undervisere*, located 5th of March 2019,
<https://www.folkeskolen.dk/69570/den-blaa-betaenkning-ii>

The University of North Carolina at Chapel Hill, Della Pollock, located 12th of April 2019,
<https://comm.unc.edu/people/department-faculty/della-pollock/>